राष्ट्रीय मुस्लिम धोरण आपल्याला वेग बदलण्याची गरज आहे
डॉ. सईद जफरमेहमूद, अध्यक्ष, झकत फाऊंडेशन ऑफ इंडीया, नवी दिल्ली

info@zakatindia.org

पवित्र कुराणमध्ये(१७.७०) देवाने म्हटले आहे की प्रत्येक मानवामध्ये त्याने समान आत्मसन्मानता भरलेली आहे. इतरत्र (४९.१३) त्याने, प्रकट केले आहे की, एखादी गोष्ट सोपी करण्यासाठी, सोयीची करण्याच्या एकमेकांतील बोधप्रदता आणि सुलभता येण्यासाठी, त्याने मानवता देशामध्ये आणि जमातीमध्ये संविभाजित केलेली आहे. ह्याच मार्गे, दोघेही वैयक्तिक आणि गट यांचे अस्तित्व दैवी मान्यता आणि सहमती यांचा मेळ घालून दिली आहे. डझनभर अध्यायावर विखुरलेले आहेत अशा अनेक इतर श्लोकातून जे आपण देवाचा संदेश, फायद्याचा, चातुर्याचा, निष्ठेची अनिवार्य अट दोघांसाठी, एकट्यासाठी आणि समाजाच्या उदिष्टासांठी व भरभराटीसाठी, विवेकदृष्टिने पाहू शकतो. हे सर्व सांगताना, देवाच्या संदेशात संपूर्ण मानवजातीचा – मानवी वंशाच्या सर्व वर्गांना पर्यत पोहचतो, समोवेश आहे. चला याचा शोध लावू आपण चांगल्या प्रकारे कसे वापरू शकतो तिप्पट दैवी परमाज्ञा, अनुसूचित जाती आणि इतर मागासवर्गिय आणि त्यांना बरोबर घेऊन चालतो, एकत्रितपणे पुर्नस्थित करण्यासाठी न्याय आणि समान वागणूक भारतातील मागासलेल्या मुस्लिम आणि ख्रिश्चन समुदायांना सामाजिक भेदभावाला कशा प्रकारे दोषमुक्त करतो.

सध्याच्या 1947 मध्ये मिळालेल्या स्वातंत्र्यामिळाल्यानंतरच्या 65 वर्षाच्या भारताच्या इतिहासात असंग्धिपणे पुरावे जे मुस्लिम हे इतर सर्व धर्मापेक्षा प्रगतीच्या प्रत्येक क्षेत्रामध्ये अतिशय मागासलेले आणि इतरांपेक्षा मागे पडलेले आहेत. हे विशेषतः सहजपणे दिसणारे झाले जेव्हा सच्चर समिती आणि मिश्रा आयोगाचे अहवाल लोकासमोर सादर करण्यात आले. ह्या अहवालांनी अशा मागासलेपणाला कारणीभूत असलेले घटक ही पुढे आणले 1. मध्यवर्ती कार्यकारी अनुसूचित जाती मधून, संसद आणि राज्य विधानसभा, सरकारी कार्यालये आणि शैक्षणिक संस्था यामध्ये 15 टक्के सदस्यता मिळण्यापासून 1950 पासून मुस्लिम आणि ख्रिश्चन यांना वगळण्यात आलेले आहे 2. यापैकी बऱ्याच निवडणुकीच्या मतदारसंघामध्ये ज्यामध्ये बराचसा मुस्लिम लोकसंख्या जरी अनुसूचित जाती आकडेवारीच्या दृष्टिने अस्चित्वात नसलेल्या क्षुल्लक विशिष्ट कामाकरिता वेगळ्या ठेवलेल्या अनुसूचित जातीसाठी राखून ठेवलेले आहेत. 3. मुस्लिम विरोधी पूर्लग्रह हा खोलवर रूजलेला राष्ट्रीय भावनेच्या स्वरूपात आहे. आणि 4. लागोपाठ राज्य करणाऱ्या संघटनानी यांनी हे ग्राह्य धरले की काही मुस्लिमांना निवडा आणि त्यांना सरकार मधील काही निरूपद्रवी जागा देऊन त्यांच्या मूलभूत हक्कांचे पुर्नस्थित करण्याचे आणि न्याय, संस्थात्मक. जोडीने येणारी घडवून आणण्यात महत्वाची भूमिका बजावणाऱ्या मोठ्या प्रमाणातील लोकसंख्येची काळजी न करता गृहीत धरले आहे.

गेली 65 वर्षे – योग्य नियोजन केलेले आराखडेव्दारे जे संपूर्ण राजकीय पटलार सर्वत्र व्यापून-पसरून – मुस्लिम समुदायाला अनिश्चिततेच्या ढगामध्ये आणि भितीमध्ये कायम गुंतवून ठेवून दुसऱ्या शब्दात सांगावयाचे तर त्याच्या अस्तित्वाबद्दल केले आहे. तथाकथित धर्मनिरपेक्ष राजकीय सत्ताप्रणालीने समुदायाच्या संरक्षण आणि सुरक्षितता यांची हमी देत त्याच्या बदल्यात मुस्लिम मतांना मिळवले. त्याच्या विरूध्द बाजूला, कडवे उजवे, निष्पाप आणि नेहमी कमी शिकलेल्या गैर-मुस्लिम मतदारांना कुरवाळत (जरी तो खरोखर अस्तित्वात नसला तरी) मुस्लिमांचा हिंदू ओळखीवर जोरदार हल्ल्याच्या धोक्याची भिती दाखवून त्यापर्यत पोहोचले. या प्रक्रियेमध्ये, भारतीय मुस्लिम नागरिकांना विदेशी नागरिक अथवा आतंकवादी म्हणून दाखविणे ही एक राजकीय-नोकरशाहीची फॅशन झाली. मुस्लिम तरूणांना अधिक काळासाठी तुरूंगांत डांबणे, पुराव्यासाठी त्यांना बाहेर सोडणे, आणि दोषी नसल्याचे आढळणे आणि नंतर त्याच्यावरील अत्यंत वाईट अन्यायाला विसरून जाऊन आणि त्याच्या विरूध्द केलेले अधिक प्रमाणातील अन्याय विसरून जाणे हि राष्ट्रीय संस्कृती बनली आहे. शालेय क्रमिक पुस्तकामध्ये मुस्लिमांना कमी लेखणे याने एक खालून वाहणाऱ्या साथीच्या रोगाचा आकार घेतला आहे. आणि, उपरोधिकपणे, अशा संकुचित वर्ग मनोवृत्तीच्यामध्ये अनेक गैर-मुस्लिम पिढ्यां या तरूण झाल्या आहेत.

अशा प्रकारे, पुन्हापुन्हा केलेल्या हल्ल्याला तोंड देताना, वाटाघाटी करताना आणि धूर्त अशा योजनाबध्द, त्याच्या राष्ट्रीय ओळखीवर, सन्मान आणि अंतर्गत ऐक्य मुस्लिम समुदायाच्या संयमाचा पेला भरून गेला. त्याने त्याचा मुसलमानांच्या जाणिवांचा, गंभीरतेने आवश्यक असलेला समुंदायाच्या प्रगतीच्या आणि पुढारलेपणाच्या. अशा प्रकारे, काही शक्तीनी यशस्वीरितीने मुस्लिमांच्या खेळण्याची बाजू मोठ्या प्रमाणात समुदायाला बचावाचा खेळ खेळण्यात गुंतवून

ठेवण्यासाठी घुसवून दिले आहे.

आपण एकविसाव्या शतकातील भारताचे मुस्लिम आणि ख्रिश्चन, यांच्या खाद्यावर फार मोठी जबाबदारी आहे. आपणाला एक घटनात्मक पुढावा घ्यावा लागणार आहे जो या नकारात्मक प्रवाहांना सकारात्मक प्रकल्पामध्ये रूपांतरीत करेल. यासाठी , आपणाला एक सुयोग्य असे रणनिती आखावी लागेल. 2013 मध्येही आणि माहितीच्या अधिकाराखालीसुध्दा केद्रिंय सरकार हे राष्ट्रपतीच्या अनुसूचित जातीच्या 1950च्या आदेशाच्या अप्रसिध्द परिच्छेद 3 मध्ये काय उघडकीस आणण्यास अनुच्छुक आहे. दुसरे, जरी ते फार काळ घेणारी कृती असली तरी, सरकारने व्यावहारिकदृष्टीने सच्चर समितीकडे लक्ष देण्यास नकार दिला आहे, नवीनपणे मर्यादित आयोग नेमला आहे आणि त्याच्या मार्फत, बहुसंख्य मुस्लिम लोकसंख्यासाठी राखीव ठेवलेले मतदार संघ मिळविणे,त्यांना अन्यायी, बेकायदेशीर आणि तर्कहीन गुंतागुतीच्या भोंडाळ्यातून मुक्त करणे, अशाप्रकारे अनुसूचित जातीच्या खुंटिवरून काढणे. तिसरे, सरकारने अद्याप भारतीय पोलिस सेवेच्या 1400 अतिरिक्त जागा ज्या मर्यादित स्पर्धा परिक्षेच्या माध्यमातून भरल्या जाणार आहेत त्याचा 2010 चा मुस्लिमविरोधी अध्यादेश काढलेला नाही. आणि ही यादी वाढतच जात आहे. राष्ट्रीय राजकीय-मतदाराच्या पटलावर, आपण भारताचे मुस्लिम आणि ख्रिश्चन गेली 65 वर्षे निरूपद्रवरित्या प्यादे म्हणून फिरत आहोत. आपणाला शतकातला या हळू प्रगतीचा उद्देश खरोखर टाळले पाहिजे. भारतीय सामाजिक-राजकीय दृष्ट्या स्वतंत्र अस्तित्व असलेले म्हणून, अत्यंत खोल अशा विवरामध्ये मागच्या दिशेने पाऊल उचलेले आहे आपण संपूर्णतया अयशस्वी झालो आहोत व बाहेर ठेवले गेलो आहोत आणि अपमानित केले गेलो आहोत. आपणाला आपल्या येणाऱ्या पिढ्यांची सामादिक जीवनासह असा पूर्व-फसवणूक करण्याचा हक्क नाही. समुदायाच्या रणनितीचे गिअर बदलण्याची आता योग्य वेळ आहे . राष्ट्रीय पातळीवरील प्यादी बनून राहण्यापेक्षा आपण खरोखर तयार व्हायला हवे आणि स्वतःची ताकद वाढवली पाहिजे एखाद्या राणीप्रमाणे जी अनेक घरे वेगवेगळ्या दिशेमध्ये फिरू शकते.

1950 मध्ये आपल्या घटनेने देशाच्या नागरिकांना गैर-मुस्लिम, गैर-ख्रिश्चन दलितांना निसंग्धिधपणे आणि नंतर लोकसंख्येच्या 42 टक्क्यांना इतर मागास वर्ग असे आरक्षण दिले होते. या राष्ट्रिय लोकसंख्येच्या मौल्यवान विभागामध्ये काही प्रमाणात शैक्षणिक आणि आर्थिक उत्थापनामध्ये वाढ झाली यात शंका नाही. तरीसुध्दा, त्या ठिकाणी त्याच्या अंतर-सामाजिक परिस्थितीमध्ये अंशात्मक वाढ सुध्दा नाही. अनुसूचित जाती आणि इतर मागास वर्गीय अद्याप त्याच समाजाच्या खालच्या हेवा न वाटणाऱ्या जुन्या शतकांच्या ते कायमस्वरूपी समाजाच्या खालच्या स्तरावर चिकटून बसलेले आहेत. ते आता सुध्दा मानसिक छळ आणि निराशा वैफल्य , आवश्यक गोष्टींचा अभाव असल्याची भावना, वगळले गेल्याची भावना, आणि सामाजिक मागासलेला पणा यांनी वाहत आहेत. सामाजिक उतरंडीच्या गैर-अनुसूचित जाती आणि गैर-इतर मागास वर्गीय जाती यांच्या जाणीवेमध्ये एक टक्का ही प्रो अनुसूचित जाती - इतर मागास वर्गीय जाती मध्ये नाही. . हे रूपांतरण घडवून आणण्यासाठी, लाखो-करोडो लोकांना त्यांच्या हजारो वर्षाच्या जुन्या सामाजिक संस्कृतीला अलविदा करावे लागणार आहे, जी त्याच्या धार्मिक साहित्यामध्ये खोलवर रूजलेली आहे. 1950 चे सेपूर्ण प्रो- अनुसूचित जाती घटनात्मक संरचना आणि त्यानंतर झालेल्या बदलासुध्दा लोकांच्या मनामध्ये आवश्यक असलेले बदल घडवून आणण्यात अयशस्वी झाले आहेत. या कारणास्तव आपले संपूर्ण घटना आणि कायदाचे पुस्तक अशा प्रकारचा कॅलिडोस्कोप म्हणून काम करू शकणार नाही.

अशा प्रकारचा वेदनादायक अनुसूचित जाती, अनुसूचित जमाती आणि इतर मागास वर्गीय यांच्यामध्ये भरलेला मानसिक पोकळी भरून काढण्यासाठी आणि त्याच्यावर मलम म्हणून त्याने गुलामगिरी लोप पावल्याचे जाहिर केले. समानता प्राप्त करण्यात आली सामाजिक परस्पर क्रियेची मोठी जाहिरात म्हणून केली होती मग, का नाही आपण घडवून आणत एक क्रांती आणि आपल्या सोबती नागरिकांना खुश करीतय़ च्यासाठी का नाही आपण आपल्या लाभलेली देणगी रामबाण उपायाची का वापरू नये. त्याने गुलामगिरी लोप पावल्याचे जाहिर केले. समानता प्राप्त करण्यात आली सामाजिक परस्पर क्रियेची मोठी जाहिरात म्हणून केली होती मग, का नाही आपण घडवून आणत एक क्रांती आणि आपल्या सोबती नागरिकांना खुश करीत य़ाच्यासाठी का नाही आपण आपल्या लाभलेली देणगी रामबाण उपायाची का वापरू नये. का नाही आपण अलमकबूलचे भविष्य सत्यात आणू नये

निकालके सहरा से जिसने रोम की सलत्नत को पलट दिया था

सुना है ये कुदिशियोसे मैने वो शेर फिरसे होशियार हो सकता है

दैवी आवाज म्हणत आहे की सिंह जो वाळवंटातून निर्माण झालेला आहे आणि ज्याने रोमन साम्राज्य उलथवून टाकले आहे तो स्वतःला पुन्हा उर्जित अवस्था प्राप्त करेल. आपणाला मूलभूत इस्लामिक कळकळ योग्य रितीने समजावून घेतले पाहिजे व समजावून घेतली पाहिजे आणि ती खरोखरपणे व्यवहारात वापरली पाहिजे. मी सविस्तरपणे अनुसूचित जातीचे नेते श्री. उदित राज यांच्याशी या महत्वपूर्ण

विषयासंबंधात बोललो आहे. मला सांगावयास आनंद वाटतो की, त्यांनी मला सांगितले की ते न्यायमूर्ती मिश्रा आयोगाच्या आणि सच्चक समितीसोबत जी अत्यंत त्रासदायक परिच्छेद ३ हा राष्ट्रपतींच्या १९५० च्या अनुसूचित जातीच्या आदेशातून काढून टाकला पाहिजे आणि सशर्तरित्या काही विशिष्ट धर्म निष्ठा अनुसूचित जातीच्या व्याख्येतून वगळल्या पाहिजेत याच्याशी पूर्णपणे सहमत आहेत. त्यांनी त्याचे विचार लिखित स्वरूपात सुध्दा दिले आहेत. मग आपण मुस्लिमांना तो शाश्वत, प्रेषिताचा परिसस्पर्श मसूळ नष्ट करण्यासाठी ६५ वर्षांचा जुना धार्मिक पक्षपातीपणा समूळ नष्ट करण्यासाठी का लागू करीत नाही. मी ख्रिश्चन आणि अनुसूचित जातीच्या नेत्यांशीही बोललो. त्यांना सुध्दा समान मार्गावर आहेत ज्याप्रमाणे मुस्लिमांना ज्याप्रमाणे धर्मावर आधारित वंचित राहिलेले आहेत जे गेली ६५ वर्षे चालू आहे आणि ते पूर्ण मनापासून या अभियानाला पाठिंबा देतील. जर परिच्छेद ३ १९५० च्या कार्यकारी आदेशातून काढून टाकला गेला, तर मुस्लिम आणि ख्रिश्चन न्हावी, लोहार, आणि चांभार यांना समान घटनात्मक विचार आणि हक्क जो हिंदू सिख बुध्द नाभिक, लोहार आणि चांभार गेली ६५ वर्षे उपभोगित आहेत. याचा अर्थ, त्यांना हक्क असला लढविण्याचा आणि संसदेच्या, विधानसभेच्या, जिल्हा तालुका परिषदा, पंचायत समित्या आणि ग्राम पंचायतीच्या राखीव जागेवर निवडून येण्याचा, पाहिजे त्यांना हक्क असावयास हवा राखईव जागेसाठी नोकरशाहीमध्ये समावेश होण्यासाठी ज्यासाठी निवड ही वार्षिकरित्या युपीएससीच्या लोकसेवा आयोगाच्यामार्फत केले जाते. त्याच्यासाठी शैक्षणिक संस्थांमध्ये प्रवेश घेण्यासाठी राखीव जागा ठेवण्याची आवश्यकता आहे.

यासाठी, आपण, भारताचे मुस्लिम, आपणाला साधे चांगले आणि सच्चे मुस्लिम बनावयास हवे. आपणाला आपला आलेला शहाणपणा हृदयात भरलेला जागतिक आपणाला देवाला अंतिम दिवशी भेटण्यासाठी स्वच्छ हृदयाने आणि तयार करण्यासाठी त्या प्रकाशामध्ये, आपणाला आपले सर्वोत्तम मानवी उत्थानासाठी आवश्यक असलेले करावयाचे आहे. पूर्णपणे आणि उत्साहीपणे आपणाला देण्यात आलेला प्रेषिताचा अधिकार एकूण मानवी समानतेला पुढावा देण्याविषयी, आपणाला आपले प्रेमाचे हात सर्वासाठी पुढे करावे लागणार आहेत विशेषतः आपल्या अनुसूचित जाती आणि अतर मागासवर्गिय बांधवांसाठी, त्याच्या भावना ज्या शतकानुशतके दुखावल्या गेलेल्या आहेत त्या शांत करण्यासाठी आणि प्रेमाने त्यांचा आत्मसन्मान पुर्नस्थित करण्यासाठी ज्याप्रमाणे इतर प्रत्येक मानवी जीवाप्रमाणे हा मार्ग आहे, आपण एकमेकांच्या हातात हात घालून पुढे जाऊ शकू. . नंतर आपल्या एकत्रित मतदारांच्या ताकदीवर (अगदी जनगणनेनुसार सुध्दा) आपण अनेक उभे करू शकतो जे आपल्याला निवडणूकीच्या आधीच्या प्रचारसभा, भाषणे यामध्ये मोठी कक्षा देतील.

अशा प्रकारे, आपणाला अनुसूचित जाती, अनुसूचित जमाती आणि इतर मागासवर्गिय यांना किंमत दिली पाहिजे, त्यांना आलिंगन द्या आणि सन्मान द्या, आणि आपल्याला परमेश्वराने पवित्र कुराणामध्ये जे आदेश दिले आहेत त्याप्रमाणे त्याच्यासोबत एकत्रितपणे जावा.

डॉ. सईद जफरमेहमूद,

हे अध्यक्ष, झकत फाऊंडेशन ऑफ इंडिया आहेत.

ईमेल info@zakatindia.org